

ספר שני ושלישי (מ"ב-פ"ח): דוד המלך מוקף במקדש מהלויים אסף ובני קרח

① דוד המלך – שלמה בנו יבנה את הבית

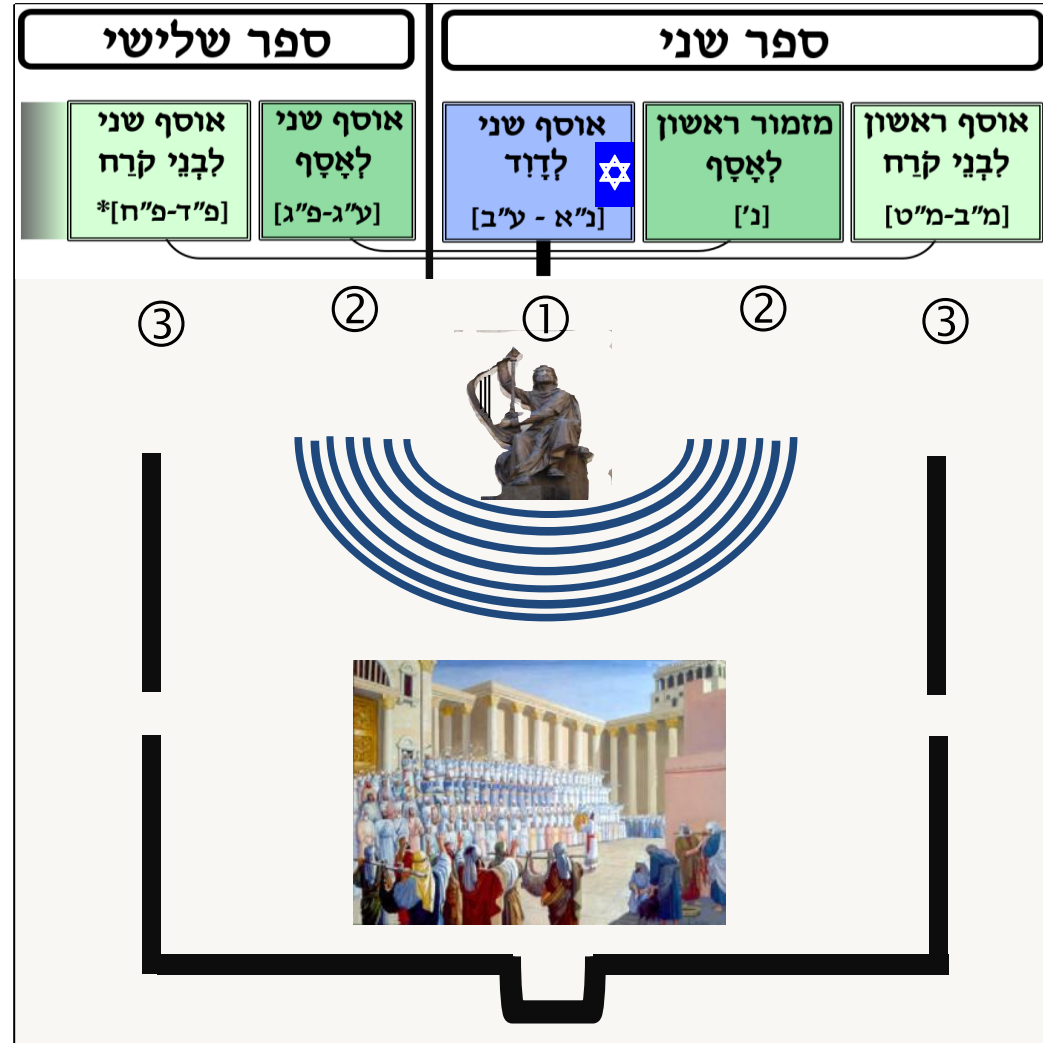
דוד לא יבנה את המקדש כי שפך דמים רבים; שלמה בנו יבנה את המקדש אשר הכין לו דוד (שמ"ב ז'; דה"א כ"ב, ה-יט)

② אסף – 12 משוררי מלמדי שיר לה' במקדש

דברי הימים א כ"ה, ז-ט: וַיִּבְדֵּל דָּוִד וְיִשְׂרָאֵל הַצָּבָא לַעֲבֹדָה לְבְנֵי אָסָף וְהַיִּמֵּן וַיְדוּתוֹן הַנִּפְאִים בְּכַנּוֹת בְּנִבְלִים וּבַמִּצְלִיתִים... וַיְהִי מִסְפָּרָם עִם אֲחֵיהֶם מְלַמְּדֵי שִׁיר לַה' כָּל הַמִּבִּין... כִּקְטָן כְּגֹדֹל מִבִּין עִם תַּלְמִיד: וַיֵּצֵא הַגּוֹרֵל הָרִאשׁוֹן לְאָסָף לְיוֹסֵף גְּדִלְיָהוּ הַשֵּׁנִי הוּא וְאַחִיו וּבְנֵיו שְׁנַיִם עָשָׂר: מִשְׁנֵה עֶרְכִּין פ"ב מ"ו: "אֵין פּוֹחַתִּין מִשְׁנַיִם עֶשֶׂר לֵוִים עוֹמְדִים עַל הַדּוֹכָן"; תַּלְמוּד שֵׁם י"ג ע"ב עַל פִּי 12 בְּנֵי שֵׁל אֶסֶף בְּדֵה"א כ"ה, ט.

③ לבני קרח – השוערים במקדש

דברי הימים א כ"ו, א.יט: לְמַחְלָקוֹת לְשָׁעָרִים לְקָרְחִים מְשַׁלְמִיהוּ בֶן קָרָא מִן בְּנֵי אָסָף... אֵלֶּה מַחְלָקוֹת הַשָּׁעָרִים לְבְנֵי הַקָּרְחִי וּלְבְנֵי מִרְרִי:

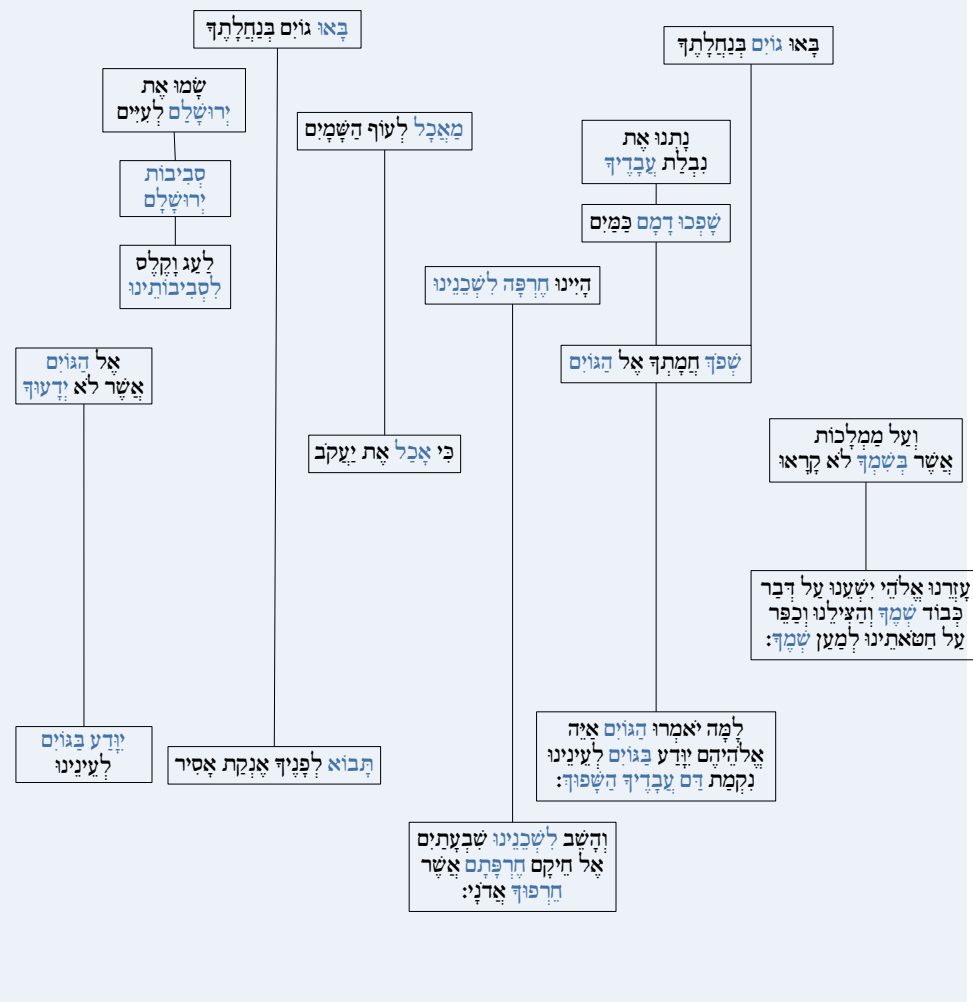
☆ מזמור נ"א, כ-כא:

הַיִּטִּיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן
אֲזַ תַּחֲפֹץ וּבְחִי צֶדֶק עוֹלָה וּכְלִיל אֲזַ יַעֲלוּ עַל מִזְבִּיחֶךָ פָּרִים:

מזמור ע"ט

חלוקת המזמור

חלוקת המזמור ושירשרים פנימיים

א	מזמור לאסף	אלהים באו גוים בנחלתך
ב	טמאו את היכל קדשך	שמו את ירושלים לעיים:
ג	נתנו את נבלת עבדיך	מאכל לעוף השמים
ד	בשר חסידך לחיתו ארץ:	
ה	שפכו דמם במים	סביבות ירושלים ואין קובר:
ו	היינו חרפה לשכנינו	לעג וקלס לסביבותינו:
ז	עד מה ה' תאנף לנצח	תבער כמו אש קנאתך:
ח	שפך חמתך אל הגוים	אשר לא ידעוך
ט	ועל ממלכות	אשר בשמך לא קראו:
י	כי אכל את יעקב	ונאת נהו השמו:
יא	אל תזכר לנו עונת ראשנים	מהר יקדמונו רחמיך
יב	כי דלונו מאד:	
יג	עזרנו אלהי ישענו	על דבר כבוד שמך
יד	והצילנו וכפר על חטאתינו	למען שמך:
טו	למה יאמרו הגוים	איה אלהיהם
טז	יודע בגיים בגוים לעינינו	נקמת דם עבדיך השפוך:
טז	תבוא לפניך אנקת אסיר	בגדל ורועך הותר בגי תמותה:
יז	והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני:	
יח	ונאנחנו עמך	וצאן מרעיתך
יט	נודה לך לעולם	לדר ודר נספר תהלתך:

קינה על החורבן

בקשה להצלה ולעונש לאויבים

בקשה לכפרה

ישועת ישראל לעיני הגוים

סיפור תהילת ה'

קשרים עם מזמורים בספר תהלים

ע"ח, עא-עב: ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממבלאת צאן...
לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו: וירעם כתם לבבו...

ע"ט, א.ב.י.ג: באו גוים בנחלתך... נבלת עבדיך... כי אכל את יעקב... דם עבדיך השפוך... ואנחנו עמה וצאן מרעיתך

ע"ח, כה-כט: לחם אבירים **אכל** איש... יסע קדים **בשמים**... וימטר עליהם בעפר
שאר וכחול ימים **עוף** בנף... **ויאכלו** וישבעו מאד ותאותם יבא להם:

ע"ט, ב: נָתַנוּ אֶת נִבְלָת
עַבְדֶּיךָ מֵאֵכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם

ע"ת, יג-יד: בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצֵּב מַיִם כְּמוֹ נָד:
וַיִּנָּחֵם בַּעֲנַן יוֹמָם וְכָל הַלַּיְלָה בְּאוֹר אֵשׁ:

ע"ט, ג-ה: שָׁכְבוּ דָמָם בְּמַיִם
... תִּבְעֶר כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאָתְךָ:

ע"ח, לב.לח: בכל זאת **חטאו** עוד... והוא **רחום יכפר** עון
ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל **חמתו**:

ע"ט, ו.ח.ט: שפך חַמַּתָּךְ אֶל הַגּוֹיִם... אֶל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת
רַאשֵׁינִים מִהֵרָה יִקְדַּמֵּנוּ רַחֲמֶיךָ... וְהַצִּילֵנוּ וּכְפָר עַל חַטֹּאתֵינוּ

ע"ת, ג-ד.ו. וְאֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ: לֹא נִכְחַד מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרָיון מִסִּפְרֵיהֶם תְּהִלּוֹת ה' וְעוֹזוֹ... לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲרָיו בְּנִים יוֹלְדוּ יִקְמוּ וְיִסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם

ע"ט, יג: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתֶךָ נוֹדֵד
לְךָ לְעוֹלָם לְדֹר וָדֹר

ע"ב, יז-יט: וַיִּתְּבָרְכוּ בוֹ כָּל גּוֹיִם
יֵאָשְׁרוּהוּ... וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם

ע"ט, ט-י: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ... לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיהָ אֱלֹהֵיהֶם יִדְּעוּ בְּגוֹיִם לְעִינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבֹדֶיךָ הַשְׁפֹּד:

מ"ד, יד: תְּשִׁימוּנוּ חֶרֶף לְשִׁנֵּינוּ לַעֲג וְקָלַס לְסִבִּיבוֹתֵינוּ:

ע"ט, ד: היינו חרפה לשבנינו לעג וקלס לסביבותינו:

ע"ד, א: למה אלהים
זנחת לנצח יעשן
אפך בצאן מרעיתך:

יג: **חַנּוּכָּה**
מְרַעֲיָתָךְ

פ', ב: רעה ישראל
האזינה נהג בצאצא יוסף
ישב הפרובים הופיעה:

צ"ה, ז: כי הוא
אלהינו ואנחנו עם
מרעיתו וצאן ידו

ק' ג: דעו פ' ה' הוא
אלהים הוא עשנו ולא
אנחנו עמו וצאן מרעיתו:

ע"ט, ו: שפך חמתך אל הגוים אשר לא יד עוֹד
ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו:

ק"ב, טז: וַיִּדְאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם ה' וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדָהּ:

ע"ט, יא.יב: תבוא לפניך אנקת אסיר פגדל זרועך הותר פני תמותה ... ואנחנו עמך ועאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך

ק"ב, כא-כב: לשמע אנקת אסיר לפתח בני
תמותה: לספר בציון שם ה' ותהלתו בירושלם

קשרים עם ספרים אחרים

שמות ט"ו, טז: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כבאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית:

דברים כ"ח: כו: והיתה נבלתה למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מותר:
ירמיהו ז', לג: והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מותר:
ירמיהו ט"ז, ד: ... ולא יקבר... והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ:

ירמיהו י"ט, ז: ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ:
ירמיהו ל"ד, כ: ונתתי אותם ביד איביהם... והיתה נבלתם למאכל לעוף

דברים ל"ב, מג: והיתה הַרְגִּינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי יָדָם
עַבְדֵּי יָקוֹם וְנָקָם יֵשִׁיב לְעָרָיו וְכִפֹּר אֲדָמְתוֹ עַמּוֹ

ישעיהו מ"ג, כא: עַם זֶה יֵצְרָתִי לִי תִהְיֶה לִּי יִשְׂרָאֵל

וְעַל מִשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בִּשְׁמֹךְ לֹא קָרְאוּ כִּי אִכְלוּ אֶת

יִרְמְיָהּ יִמָּא, י: שְׁבוּ עַל עֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵם הָרָאשִׁים אֲשֶׁר

מִיכָה ג', יב: לָכֵן בְּגִלְלָכֶם צִוֶּן שָׂדֵה תַּחֲרֹשׁ וִירוּשָׁלַם עֵינֶיךָ תִּהְיֶה וְהָרֵב הַבֵּית לְבָמוֹת יַעֲרִימָה כִּי, יח: מִיכָה הַמִּוֹרֶשֶׁתִּי הָיָה נֹבָא בְּיָמַי חֲזָקִיהָ מִלֶּךָ יְהוֹדָה וַיֹּאמֶר אֶל כָּל עַם יְהוֹדָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת צִוֶּן שָׂדֵה תַּחֲרֹשׁ וִירוּשָׁלַם עֵינֶיךָ תִּהְיֶה וְהָרֵב הַבֵּית לְבָמוֹת יַעֲרִי:

יִרְמְיָהוּ כ"ג א-: הִי רַעִים מֵאֲבָדִים וּמִפְעִים אֶת צֶאֱן מְרִיעִית נֹאם ה' לִכֹּן כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עַל הָרַעִים הָרַעִים אֶת עַמִּי אֹתָם הִפְעִיתָ אֶת צֶאֱן וּתְדַחֵם וְלֹא פָקְדָתָם אֹתָם הַיּוֹנִי פָקַד עֲלֵיכֶם אֶת רַע
מַעַל לֵיכֶם נֹאם ה' וְאִנִּי אֶקְבֹּץ אֶת שְׁאֵרֵית צֶאֱנִי מִכָּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדְחִיתִי אֹתָם שָׁם וְהִשְׁבֵּיתִי אֹתָהֶן
עַל יְהוֹן וּפְרוּ וְרֹבֶה:
וְיִחְזָקֵל ל"ד לֹא: וְאֵתָן צֶאֱן מְרִיעִית אֲדָם אֹתָם אֲנִי אֱלֹהִים...

וַיֹּאֵל ב', ז-יט: בֵּין הָאֵלִים וּלְמִזְבֵּחַ יִכְבֹּד הַכֹּהֲנִים מִשְׁרְתֵּי ה' וַיֹּאמְרוּ חֹסֶה ה' עַל עַמּוֹ וְאֵל תִּתֵּן נַחֲלָתָהּ לְחֶרֶף לְמַשָּׁל בָּם גּוֹיִם לְמָה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם... וְלֹא אֵתָן אֶתְכֶם עוֹד חֶרֶף בְּגוֹיִם

ע"ט, יא: תבוא לפניך אנקת אסיר
הותר בני תמותה:

ע"ט, ב-ג: נתנו את נבלת
עבדיך מאכל לעוף השמים
בשר חסידיו לחיתו ארץ:
שפכו דם במים סביבות
ירושלם ואין קובר:

וְיִכְפֹּר עַל חַטֹּאתֵינוּ... לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־
יְהוָה לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים

רַעֲיִיתָּ נִוְדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדֹר וָדֹר: נִסְפָּר תִּהְיֶה:

ו-י: שָׁפַךְ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּךָ
מִמַּלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קִרְאוּ: כִּי אֲכַל אֶת

ע"ז, ח: אל תזכר לנו עונות ראשנים

ע"ט, א: שמו את
ירושלם לעיים

ע"ט, יג: ואנחנו עמד
וצאן מרעיתך נודה
לך לעולם לדר ודר
נספר תהלתך:

ע"ט, א.ד.י: אלהים באו גוים
בנחלתך... היינו חרפה לשכנינו...
למה יאמרו הגוים איה אלהיהם